

fremgaa, at det hele Tilsyn har sine Mangler. Naar man nu tydeligere giver Politiet Tilsyn med de Skibe, som udfordre Udvandrene indirekte, som altsaa føre dem herfra til et andet europæisk Land, hvorfra de saa føres videre til Amerika og til Australen, saa søges derved Politiets Forretninger, og medens vistnok Udvandringen fra alle mindre Stæder er saa ubetydelig, at Politiet der uden Bænkfelighed vil kunne overkomme dette Tillæg til sine Forretninger, saa er det derimod meget tvivlsomt, om Kjøbenhavns Politiet med den utilstrækkelige Stykke, der er stillet til dets Raadighed, vil kunne overkomme ogsaa at føre dette Tilsyn, og ethvert Tilfælde vil der mangle et Tilsyn, som kan borge for, at de, der udvandre, navnlig Almuesfolk, ikke blive Gjenstand for et eller andet Bedrageri. Jeg tror ikke, det vil kunne opnåas Betyggelse for Udvandringen, ellers at den vil kunne bringes paa en tilfredsstillende God, uden at der indrettes et særligt Tilsyn dermed. Derved vil man maaſte stille og sige: Saa skulle vi altsaa oprette et nyt Embede! Men det tror jeg dog ikke behøves. Det følger af sig selv, at da den hele Sag er (saa ny), og det ingenlunde er vist, at Udvandringen vil vedblive i saa stort et Omfang som nu, om den ikke helt ophører, vil det være aldeles urimeligt for dens Skyld at oprette et helt nyt Embede; men paa den anden Side tror jeg dog rigtignok, det bliver nødvendigt, i alt Fald midlertidig, at oprette en ny Institution, hvis Forretninger jo kunne besørges for et Honorar. Man vil maaſte spørge: Hvem skal betale det? Det vilde jo ganske vist være ganske urimeligt at paalægge Kjøbenhavns Kommune en saadan Byrde; da det jo er overordentlig saa af Udvandrerne, der ere fra Kjøbenhavn; en hel Del af dem ere jo ikke engang herfra Landet, det er Svenskere, som komme hertil og udvandre herfra, og af denne Grund kan vel ogsaa Staten med Føie vægte sig ved at betale et saadant Tilsyn. Men jeg ser heller ikke, hvorfor man ikke kan tilvejebringe Betalingen derved paa selv samme Maade som den, hvorpaa Betalingen for Væge-tilsynet og Eftersynet af Skibene tilvejebringes, nemlig ved at paalægge Udvandrerne selv

en ringe Afgift. Der som de Tal, som den høitberedte Minister har opgivet i Lovforslagets Motiver, ere rigtige, saa man formentlig anslaa Udvandrerens aarlige Antal til 6—7,000; og jeg tror nu, at det er meget større, navnlig forbt man ikke har nogen Sikkerhed for, at alle Udvandrene ere Udvandrene med Kontrakt. En lille Afgift af en Rigsdaler eller 2 Mark vilde altsaa være tilstrækkelig til at bære de Udgifter, det vilde være forbundne med en saadan Kontrakt. Vilde man sige: Ja, men Udvandringsagenterne, som ganske vist kunne taale at betale, fordi de træffe et Par Millioner ud af Landet om Naret, komme ikke til at betale det, det bliver lagt paa Udvandrerne, saa vil jeg gjerne indrømme Sandheden deraf, men naar der for en Reise skal betales mellem 80 og 100 Rd., saa har en Udgift af 24 Sk. eller 2 Mk. jo ikke saa Meget at sige. Det tilkommer, at Udvandringsagenterne allerede afkræve Udvandrerne et Gebyr af 3 Mk., dels til et 8-Skillings-Stempel, som er fastsat for disse Kontrakter, — hvilket efter min Formening er et aldeles urimeligt lavt Stempel — og dels til Expeditionsomkostninger, og det er da et Spørgsmaal, om de ville finde sig foranledigede til at forøge dette Gebyr, hvis man paalagde dem en saadan Udgift, da Konkurrencen mellem dem er meget stor. Men den vigtigste Nytt, som en saadan Institution vilde gjøre, vilde dog efter min Formening være den, at den kunde forpligtes til uden alt Bederlag at give dem, der ønske at udvandre, alle fornødne Oplysninger. Derved vilde den gjøre Ende paa den stammelige Trafik, der drives rundt omkring i Landet, at Folk, der have været i Amerika, lade sig sende her over for at hverve Udvandrene mod fri Reise frem og tilbage, og et Honorar for hver Udvandrer, de føre tilbage med sig. For at opnåa dette Formaal udspredes de stammeligste Usandheder haade om Tilstanden i vort Fædreland og om Tilstanden i Amerika. Der ligger her for mig et Exemplar af et Blad, som hedder „Emigranten“, udgivet af en bekendt Person, Mogens Sommer, senest bekendt fra den socialistiske Bevægelse. Her fortælles blandt andet Udvandrerne, at Amerika flyder med Mælk og Honning, og at enhver Menig-